

Din nou despre remarcabilele descoperiri arheologice de la Vladimirescu

Săptămânile sistematice efectuate în ultimul an între Arad și Vladimirescu, în punctul numit de localnici „la cetate”, au dat la localizarea și descoperirea unei fortificații de pământ și lemn aparținând populației românești de la finele primului mileniu, fortificație ce a fost datată la începutul mileniului următor și folosită apoi ca clădiri.

Cercetările din vara acestui an au avut ca scop aprofundarea sistemului de construcție a fortificației prin sectionarele lor și sănțul de apărare pe latura vestică, unde conținutul lor să mai vizibile. Săptămânile efectuate pe latura vestică și în zona de nord-vest a fortificației au delimitat și sălile fizice de construcție. Astfel, în zona de nord-vest a săptămânii pe o mare suprafață ridicată din bîrse din prima fază ridicată pentru consolidarea pământului ce intra în compoziția valului de apărare.

În la baza valului cît și sănțul de apărare și în interiorul fortificației s-au descoperit numeroase vestigii arheologice, dintre care se remarcă bogatul material ceramic ce aparține, ca epocă, secolelor IX-X. Concludente sunt fragmentele ceramice care au ca motiv dominant striurile și varide realizate cu pieptenele, și și acele fragmente ce au mărimea de o lară. Deosebit de remarcabil este faptul că, în ur-

ma săptămânile efectuate în acest an, sub valul de apărare au fost descoperite urme de locuire a populației românești imediat anterior construirii fortificației. Astfel, în zona de vest, spre partea exterioară a grădinului pe care se ridică fortificația, sub val, la mică o-

al doilea este dovedit de material arheologic recuperat din umplutura sănțului de apărare, material ce în unele complexe arheologice din Muntenia și la Dunărea de Jos este datat prin monede bizantine în prima jumătate a secolului XI.

După abandonare, începând cu două jumătăți a secolului XI, perimetru fortificației începe să fie folosit ca cimitir. Inventarul lăcut mortmântelor constă în obiecte de podobă caracteristice acestei perioade și datează prin monede de argint din două jumătăți a veacului.

In urma săptămânile efectuate pînă în prezent, a rezultat obținute și observațiile stratigrafice, încreșterea cronologică a fortificației de la Vladimirescu în sec. IX-X este o certitudine.

Cotroloarea săptămânile arheologice cu izvoarele scrise, cronicele și documentele mai vechi și recent descoperite, va permite apropierea cunoașterii principalelor evenimente petrecute pe teritoriul ardelen la începuturile feudalismului timpuriu.

MIRCEA ZDROBĂ,
MIRCEA BARBU,

Muzeul Județean Arad

La „Stiubei”

Legendă spune că în vremuri de mulți apuse, a avut loc o expediție a fost cunoscută în Muntii Apuseni. Cică în părțile redenești dinspre rîul Teuz, să cu numele Carolina, să-a întărit plecat la lucru în față. Făcindu-se aripi din pene de ocoară, ea s-a înălțat zburând în urma distrugerii. Faptul că cetea își încreză funcționalitatea la începutul mileniului

in toate anotimpurile anului, întreaga populație a satului folosește „Stiubeiul”. Într-un dublu scop: aprovizionarea cu apă potabilă și spălatul hainelor în cada anume amenajată.

Dacă în anul 1938 se încercaseră unele amenajări ce nu au fost duse pînă la capăt, în anul acesta, prin grija gospodarilor din comuna Cărand, se realizează primul strand din aceste părți și se aduc îmbunătățiri din apro-

vizionarea cu apă la căzile de spălat și apeduct. În fruntea acțiunii s-au situat Vasile Crisan, președintele C.A.P., Vasile Doncea, Ion Tudor, Pavel Boșca, Pavel Brădean, Pavel Rus-Tet, Pavel Boerescu-Contu, Mihai Turcu, Simion Abrudan, Teodor Nica, Ion Garai (toți cooperatori) și mecanizatorii Ion Timări, Ion Brolea, Teodor Rys și Avram Bud.

Dar lucrările nu vor rămîne la

acest stadiu, continuindu-se cu

alte amenajări pentru o mică plajă și o nouă cădă de spălat

cu o capacitate mai mare, înconjurarea terenului cu plopi etc.

Se pare că ideea inițiatorului unei

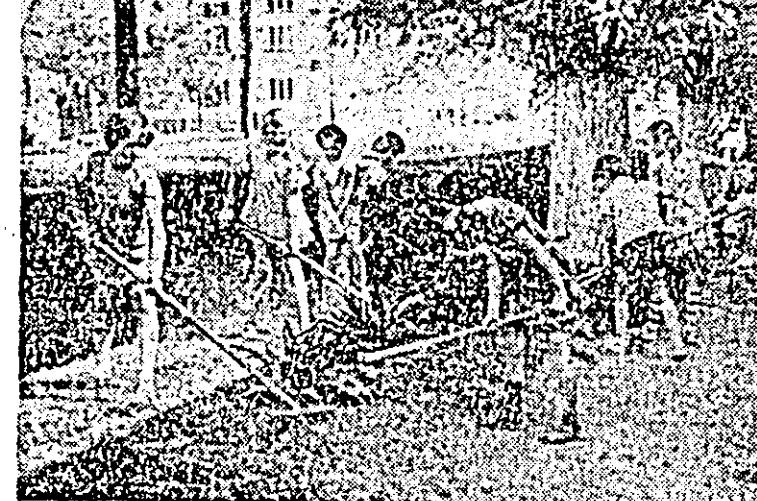
pescării în imediata apropiere este binevenită și realizabilă.

In acest fel, „Stiubeiul”, mi-

nunat loc al cărăndianilor devine

util, atraktiv și cu adinci rezonație în viața satului de aici.

VITALIE MUNTEANU,
subredacția Sebiș

Spiritul gospodăresc se imprimă încă din copilărie, prin munca în grădină, în ogrădă, prin acțiunile organizate pentru înfrumusețarea străzilor, localităților.

Iată și pe micil gospodari din Sintana lucrând la amenajarea parcului din fața Școlii generale nr. 1. Elevii din clasa a IV-a E, conduși de învățătoarea Diliște Hell, se remarcă printre cei mai buni.

UMOR

— Am fost la dentist și mi-a scos doi dinți.

— Păi, parcă te durea numai unul.

— Da, dar dentistul nu avea să-mi dea rest la 50 de coroane.

Medicul: — Sintești sănătos tun. O să ajungești la 80 de ani.

Pacientul: — Păi, am implinit 80 de ani, doctore!

Medicul: — El, vedești, ce v-am spus?

Agentul a oprit automobilul pentru încărcarea unor reguli de circulație. La volan o tinărtă.

— Cred că știi de ce v-am oprit...

— Nu-mi spunești lăsați-mă să ghicesc...

Invățătorul: — De ce te dai în apol din față acestul urs? E doar un urs împălat, pentru că aici e muzeu...

Elevul (clasa I): — Știi, știi... Dar dacă nu e bine împălat?

În orașul lui Ostrovski

Marele scriitor Nikolai Alekseevici Ostrovski a închis în literatură mondială cu scrierile sale bine cunoscute

— „Aşa să călăi oșteul” și „Născușii în luptă” — ultima redactată cînd autorul era suferind după o rănd din războul civil, răminind orb. Petrola lungă de convalescență și-a petrecut-o în casa de pe malul rîului Socl, care azi îl poartă numele — Muzeul N. A. Ostrovskii. Însemnările din față vor să puncteze modest cele

văzute de autor în casa memorială muzeu a acelui care a fost scriitorul Ostrovski, decedat după o boală nemiloasă, la vîrstă de numai 32 de ani. Am fost aici în zona subtropicală, exotică unde muntele se năște din mare și valurile din munte, unde litoralul este magnifică și înzestrat cu cele mai

bărbăți de stat ce viziteză statul sănătos, apoi cele opt-sprezece hotele ce se înalță pe colinele Caucazelor primindu-și cu ospitalitate pe cel venită la odihnă din toate colturile lumii.

De remarcat că pe coasta muntoasă Caucaz se înalță cele 59 de sanatorii, dintre care amintim doar două cu renume mondiale, sanatorul ce poartă numele lui Vorosilov și cel al revoluționarului medic Ordjonikidze. Se mai poate vizita cca mai mare grădină botanică europeană cu agave, ciparosi ce se întregă cu vîrlurile muntoaselor, apoi arborele de tisă ce au depășit vîrstă de o mie de ani. Cele 2.500 de specii de plante tropicale închină ochii, prin varietatea lor și aduc satisfacții spirituale rar întâlnite.

Din județ... de judecători

„Cîntecul mustului”

Aurul loamnel acoperă treptat podgorile, aducind o firească bucurie și emoție în susținutii vîțuitorilor. Cloșinii grei pendulează la fiecare respirație a vîntului, adunind în boabe parfum, dulceță și transparență. Printre răbusnările capricioase ale acestui septembrie, soarele reușește să mințe minile arămîte ale culegătorilor. Într-o din dimineațile trecute am vizitat centrul din Ineu al întreprinderii Viei și Vinului. Pătrunsesem într-un adevărat furnicar. Numeroși oameni, numeroase autocamioane, numeroase mașini, îmi sugerau ideea unel reală industrială. „Am pregătit din timp totul pentru actuala campanie de vinificație, mi-a spus comunistul Andrei Dobal — șeful centralul. Pînă acum am primit peste 80 tone de struguri din zona cooperativelor agricole din Drauț, Chler, Tîrnova, Agrișul Mare. Prelucrăm zilnic trei vagoane de struguri și am întocmit un grafic de recepție pentru o alimentare continuă, în concordanță cu unitățile furnizoare.

MIHAIL GĂNESCU,
subredacția Ineu

Stiubei

— prima publicație adresată femeilor a apărut în România în 1839, la Brăila? Se numea „Econoama Română” sau „Jurnal pentru Dame”. Articolul-program al primului număr, de altfel unicul care s-a păstrat, din păcate, constă într-o poziție socială nedreaptă a femeii din acea vreme, lipsă ei de drepturi civice cu grave consecințe.

— secolele nu pot începe în zilele de miercuri, vineri și sămbătă? În aceeași zi a săptămînilor încep luniile Ianuarie, februarie, martie, octombrie și noiembrie; de asemenea, și lunile aprilie și iulie. Aceste reguli nu se aplică la anii bisecți.

NEGRE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

ORIZONTAL: 1) Pene negre la pările — La origine era... negru. 2) Negru-ărămu — „Estrada” punctelor negre. 3) Lucrează pămîntul (pl.) — Vehicule de noapte (sing.). 4) Grupare monovalentă — Să albă și neagră (pl.). 5) Cănișii în cele din urmă — Văd doar negru înaintea ochilor. 6) Întreprindere agricolă de stat (abrv.) — Piele neagră și lucioasă. 7) Neagră... supersensibilișor. 8) Neagră... la înimă. 9) Aproape opac — Pus la întuneric. 9) Loc mai puțin întâlnit în pădure — Dau un cărbune special. 10) Duce în lumea umbrelor — Că negru sună.

VERTICAL: 1) Are multe puncte negre — E sus întunecat și rece. 2) Inegrită de soare — Comparație cu „păna corbului”. 3) Sursă de inspirație — Cătrâniș (sing.). 4) Negru african (pl.) — Pană. 5) Întunecă lumină soarelui — Negru de fum. 6) Negru nr. 35 — Dezaprobație uleiătilor. 7) Cîntec de... cloără — Nume de fată (poate și brunetă) — Tragea braze negre. 8) Să-a pierdut Voici capul — Fără puncte negre. 9) Negru pe alb (tem.) — Niște pisici mari. 10) Zile negre — Cu părul bătind în negru.

Deslegarea cogenului „Consimnari” (17 septembrie a.c.) Descurcării Exteriori: Vă; Strănică; P; Cros; ONU; VI; Hap; Opcină; Ivit; Literă; Ză; Iad; Pst; Agoniseala; Tarc; TN; Ată; ONI; Clitor; RT; Preamări.

TODOR FRINCU

